

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nogle slipper jo billigt om ved det, og nogle slipper slet ikke om ved det – hr. Tørnæs hører til de sidste. For det er jo regeringspartierne, vi må spørge: hvor længe har man tænkt sig at folk skal gå arbejdsløse? Det er dem, der har magten til virkelig at gøre noget ved arbejdsløsheden i stedet for at skære ned på de arbejdsløses dagpenge. Så længe regeringspartierne accepterer den store ledighed, så længe vil vi andre forlange, at de arbejdsløse bliver behandlet ordentligt. Med det arbejdsløshedstal, vi kender og som er på omkring 300.000, og med den tilgang de næste 10 år, vi kender, og som er på omkring 200.000, og med den politik, der føres, kan vi godt se, at det kommer til at betyde mange, mange år, før vi får dette her klaret. Så længe denne regering vil finde sig i de store arbejdsløshedstal, så længe skal vi andre gøre, hvad vi kan for at sikre de arbejdsløse.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Tørnæs mener, at der er meget, han ikke kan forstå, og det kan vi da kun være enige med ham i. Jeg vil gerne slå fast, at det, vi har sagt, er, at ansvaret for arbejdsløsheden ikke påhviler den enkelte arbejdsløse, og det er vores grundholdning i dette. Det påhviler i allerhøjeste grad den siddende regering og folketinget. Vi mener ikke, at mulighederne for at skabe arbejde er fuldt udnyttede. Det fremgår bl.a. også af den plan, som vi har lagt frem angående en anden politik, en aktiv politik. Derfor mener vi ikke som hr. Tørnæs, at det kan være rigtigt, at det er de ledige, der skal undgælde for den politik, som denne regering fører. Derfor kan vi kun sige, at det ikke skal være sådan, at folk skal miste deres dagpenget på grund af arbejdsløshed; vi skal finde løsninger på dette. Derfor har vi bl.a. også, som hr. Kaj Poulsen sagde, været med til at foreslå en jobtilbudsordning.

(Kort bemærkning).

Bo Kristensen (KF):

Fru Lilli Gyldenkilde sagde, at denne regering ikke gør noget for at få en mindre arbejdsløshed.

Jeg vil gerne sige, at den politik, vi fører, netop er at få flere i arbejde, og det er da også vist for indeværende år med et antal forøgede arbejdspladser på 40.000–45.000 og ved, at vi står i en situation, hvor der aldrig har været så mange i arbejde som under denne regering. Vi er gået fra tidligere at skabe job i 1970erne i den offentlige sektor, bunke efter bunke, som bevirkede, at der blev flere og flere arbejdsløse, men det er åbenbart ikke gået op for fru Lilli Gyldenkilde, at det var det, der skabte arbejdsløsheden, og vi er nu i en situation, hvor vi i virkeligheden er gået i gang med at fjerne den ved at skaffe jobbene i den private sektor. Denne regering arbejder på det, og det gør den hver eneste dag; vi skal have den væk, men ikke med de metoder, som blev brugt i 1970erne.

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

Jeg erkender, at jeg ikke befinder mig på samme høje intellektuelle stade som hr. Kaj Poulsen og hr. Ole Vagn Christensen. Men ingen er jo forpligtet ud over sine evner. Jeg må blot konstatere, at jeg trods gentagne gange at have spurgt endnu ikke har fået svar på mit spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er til hr. Bo Kristensen. Jeg har i dag fået svar på et spørgsmål, jeg har stillet statsministeren. Spørgsmålet lød: hvad kan statsministeren oplyse om baggrunden for sin udtalelse om, at regeringens politik har medført oprettelse af 35.000–40.000 arbejdspladser? Det var det, der stod frem i neon efter de konservatives årsmøde. Der er nemlig uklarhed med hensyn til disse tal, og det ved hr. Bo Kristensen udmærket.

Ser vi lidt tilbage i historien – og det vil jeg gøre her, før jeg læser svaret op – så ved vi godt, at antallet af arbejdspladser faldt på industriområdet, og de er faldet støt gennem årene, fordi der kommer nye ting, bl.a. noget, der hedder den teknologiske udvikling, noget, som vi ikke skal sige nej til, men som vi i hvert fald skal få fordelt ordentligt.